

AZ ÁTKÖZÖTT REFLEKTORFÉNY

AZT HISZED, AZ ISKOLA STRESSZES? PRÓBÁLJ MEG ÉLŐBEN SZÓLÓZNI, MIKÖZBEN EGY DÉMONKUTYÁVAL HARCOLSZ!

Tél van a K-Pop Akadémián, Nari pedig a legnagyobb lehetőségét kapja: előadhatja a hön áhított (és, öhm, talán egy kicsit elátkozott) Rivaldafény szólót az iskola holdújévi ünnepségén. Szembenézni a félelmeivel már önmagában is hatalmas feladat, különösen úgy, hogy egy tüzes démonkutya szabadult el, amely a körülöttük lévő káoszból és önbizalomhiányukból táplálkozik. Így az AURA többi tagjával az oldalán és a feltörekvő fiúcsapat, a VORTEX segítségével Narinak össze kell szednie minden bátorságát, hogy tökéletesen énekeljen, közben megmentse az iskoláját, és bebizonyítsa: a barátság fénye erősebb a félelemnél.

.....

MINA FINCH a middle grade ifjúsági korosztály számára izgalmas kalandokat rejtő K-pop Akadémia írója, amely sorozatban központi szerepet kap a barátság, a kreativitás, az összetartás és a bátorság. Ha éppen nem ír, Minát főleg a konyhában lehet megtalálni, ahol hamisan énekel és a következő történetéről álmodozik. San Franciscóban, Kaliforniában él.

MINA FINCH

K-POP AKADEÉMIA
**AZ ÁTKÖZÖTT
REFLEKTORFÉNY**

— részlet —

1. FEJEZET

.....

Nari a zeneszerzésórán kapott házi feladata fölé hajolt, és addig másolta a hangjegyeket, míg össze nem folytak a szeme előtt. A keze már fáj a sok írástól és radírozástól, de szerette ezt a fajta fájdalmat. Azt jelentette, hogy keményen dolgozik.

A szoba túloldalán Hana ülve, a történelemtankönyvére bukva elaludt. Az arcára ráragadt egy post-it: Korjodinasztia – kereskedelem Kínával, 918–1392.

Tae a padlófűtés miatt a földre hasalt. A fülében fülhallgató, a laptopja még mindig nyitva, a képernyőn egy befejezetlen dalszöveg. A történelmi tényekből megpróbált rap-szöveget írni, hátha úgy könnyebben megjegyzi őket.

– *Holnap vizsga, fennmaradok, a K-popért átcsúszok, meg nem bukok!*

– Ne már, Tae! – nyögött fel Nari.

Tae hanyatt fordult, a szeme felragyogott.

– Dehát segít megjegyezni a tényeket!

– Többet foglalkozol a rímekkel, mint magával a tanulással – közölte Nari, de azért mosolygott. Tae módszere inkább cuki volt, semmint idegesítő.

– Hát, legalább elmondhatjuk, hogy nyomás alatt kijön belőlem a kreativitás. – Még két sort elrappelt, ami a kofeinről és az álmokról szólt, nem pedig a töriről, aztán nevetésben tört ki.

Hana is mocomogni kezdett, pislantott, és újra megpróbált az előtte lévő tankönyvre koncentrálni.

– Soha nem fogom ezt mind megjegyezni. Egyáltalán nem mennek a számok!

Nari is visszafordult a saját jegyzetei felé. Ezen a héten mindenki a maga csatáját vívta. Elérkeztek a záróvizsgák. A táncvizsgák. Ami mind része volt a félév végi értékelésnek, amely alapján kiderült, ki maradhat az emelt szintű gyakornoki képzésen, és kit sorolnak vissza. Nari már átment a vokális teszteken, de ez nem jelentette, hogy fellélegezhet.

Nem is tudott megnyugodni. Azok után nem, ami vele történt.

A ceruzája megállt a levegőben. Bevillant neki egy emlék: az üveg, a fény, az árnyak suttogása. Gyorsan lerajzolt egy apró védőjelet a lap szélére – azt, amit Hana is

használt, mikor visszahúzta őt a tükrön keresztül. Nari már attól jobban érezte magát egy kicsit, hogy maga előtt látta.

Aznap este tizenegykor volt villanyoltás a kollégiumban. Odakint a jeges levegő összegyűlt az ablakok sarkaiban. A benti padlófűtés viszont meleg, biztonságos burokká változtatta a szobájukat. Hana és Tae azon nyomban ismét elaludtak, ahogy bemásztak a takarójuk alá, de Nari még próbált ébren maradni. Túl sok tanulni való volt még hátra. Muszáj volt tökéletesen elsajátítania Hana összes védőjelét, amelyek korábban megmenették az árnyaktól. Fel kellett készülnie a lehetőségre, hogy a démonok esetleg visszajönnék. A takarója alatt felkapcsolta a telefonján a zseblámpát, és kinyitotta a füzetét.

A vörös szimbólumok halványan derengtek a vékony fénysugár alatt. Nari az egyik ujjával végigkövette a vonalakat: a fény, a hang, a levegő szimbólumait. Miután kimentekítették a tükröből, mindet lejegyezte Hana papírjairól, megjegyezte az összes vonalat, még úgy is, hogy alig ismerte a jelentésüket. Néha úgy gondolta, ha elég sokáig és elég meredten nézi őket, valahol a lelkében megérzi majd a minták védelmező rezgését.

Odakint a szél megrázta az ablaktáblákat. Mire Nari telefonja lemerült, és kikapcsolt a fény a képernyőn, ő már édesdeden aludt.

A következő reggel viszont túl hamar beköszöntött. Egész éjjel tanulás, nappal pedig meghallgatások és próbák. Egyszerűen kimerítő volt ez az egész. Nari úgy látta, nem érhet véget elég hamar a félév!

A koleszudvar dértől csillogott, ahogy az AURA tagjai keresztülsiettek a macskaköveken az A stúdió irányába. A lélegzetük felhőként gomolygott előttük a hidegben. Nari megérezte a kapun túli utcai árusok *hotteok*jának illatát. A cukor, a fahéj és az olaj így együtt az otthonára és az ünnepekre emlékeztette. De mielőtt ilyesmikkel foglalkozhatott volna, túl kellett esnie a vizsgákon és az értékeléseken!

Az épület már tele volt diákokkal, kávéval és tablettel a kezükben gyakoroltak a folyosókon és a lépcsőkön. Az egész iskola zsongott, mint egy kaptár. A félévet záró előadások folyamatos próbákat jelentettek popénekből, koreográfiából, hangszeres előadásból és még dalszöveg-írásból is.

Lee igazgatóasszony hangja recsegetve szólalt meg a hangosbemondóban:

– Megkérek minden tanulót, hogy fáradjon az előadóterembe egy fontos bejelentés miatt!

A tömegen végigszaladt a felzúdulás. Hana is kétségbeesetten nézett.

– De nekem még kell ez az egy óra a próba előtt, hogy befejezzem a törit!

– Lehet, hogy azt akarják bejelenteni, elmaradnak a vizsgák – dobolt Tae a papírpoharán. – Az mondjuk igazi karácsonyi csoda lenne!

Soojin is feltűnt mellettük, hibátlanul, mint mindig, a sálja tökéletes szögben omlott a vállára.

– A következő félév bemutatóit jelentik be, beleértve a debütáló diákcsapatot. El kéne olvasnotok az iskola kézikönyvét! Minden benne van, amire egy elkötelezett tanulónak szüksége lehet a sikeres előmeneteléhez. Én már gyakorlatilag kívülről tudom az egészet.

Az előadóterem fényei vibráltak, ahogy mindenki elfoglalta a helyét. Nari összerezzen. A mindig figyelmes Hana ezt észrevette, megfogta a kezét. Nari elgondolkodott, hogy lesz-e még olyan, amikor a pislákoló fényekről

nem azonnal a démonok jutnak eszébe. Remélte, hogy hamarosan eljön ez az idő.

Lee igazgatóasszony a színpadon álló mikrofonhoz lépett. Ma egy különösen fénylő ruhát viselt, amely még ünnepélyesebbé tette a bejelentését.

– A jövő héten kezdődő záróvizsgákkal és teljesítményértékelésekkel párhuzamosan ideje felkészülnünk az év végi bemutatóra is! Mint tudják, egy végzős csapatunk lemezszerződést kap majd, és a díjazásuk részeként bemutatkozhatnak a televízió újévi műsorában december 31-én, majd a holdújév ünnepén, február 17-én.

– Mondtam – vigyorgott Soojin a lányokra.

– Az újévi közvetítést – folytatta Lee igazgatóasszony

– Kitty és Bubu, iskolánk öregdiákjai és egy jelenlegi diákunk büszke szülei fogják levezetni, innen, a K-pop Akadémiáról!

Az ország legkedveltebb műsorvezetőinek említésére kitört az éljenzés, de Soojin mosolya elhalványult a szülei nevének hallatán. Bár büszke volt „K-pop királyi származására”, mindig zavarba jött, ha a korábban szintén K-pop idol szülei az iskolába látogattak.

– Emellett a nagyszabású előadás mellett a februári holdújév ünnepségen megrendezzük a szokásos,

Rivaldafény nevű eseményünket is. Kiválasztunk majd egy K-pop akadémiás énekest, aki színpadra állhat, hogy mindenki meghallgassa kivételes hangját.

Halk moraj futott végig a nézőtéren – izgalom, várakozás és egy csipetnyi félelem. Nari azonnal megérezte a változást a levegőben.

– Oktatóink a jövő heti értékelések alapján döntenek el, hogy ki lesz a Rivaldafényben fellépő szólistánk, akinek a személyét január elsején jelentjük majd be – folytatta Lee igazgatóasszony. – A nyertes énekes és csapata korábban térhet majd vissza a téli szünetből, hogy egy különleges sztárképzést kapjanak az előadást megelőzően.

– Uh, remélem, nem én nyerek – súgta egy fiú a barátjának a lányok előtti sorban. – A Rivaldafény totál el van átkozva.

– Ha akarnád, sem kapnád meg – poénkodott a haverja.

– Hogy érted, hogy *el van átkozva*? – hajolt előre hozzájuk Tae.

– Akárki kapja, az a következő félévben tuti kibukik, vagy átiratkozik máshova – közölte az első fiú.

– Én azt hallottam, hogy vagy tíz éve egy előadó eltűnt, közvetlenül az előadás után, és soha többet nem látta senki – tette hozzá a barátja.

– Lehet, hogy annyira jól teljesített, hogy egyből szerződtették valahova, kivették innen, nevet és külsőt változtatott, és azóta is idol – vont vállat Tae. – Meg kéne nézni a hírességek között!

– Lehet, hogy a Hot Seven egyik tagja az! – csatlakozott izgatottan Nari.

– Ne legyetek már ilyen tudatlanok! – szólalt meg mögülük egy ismerős hang. – Nem létezik semmiféle átok, senki nem is tűnt el, csak néhányuknak balszerencséjük volt. – Soojin elég hangosan beszélt, hogy körülöttük mindenki hallja. – Páran egyszerűen nem bírják a nyomást.

– Vagy a démonok nem bírják a reflektort – súgta oda Tae Hanának.

– Ne kezd! – suttogta vissza Hana.

Nari próbálta megőrizni a nyugalmát, de a tarkóján égnek álltak a szőrszálak a *szóló* és *démon* szavaktól. Még ha nem is létezett semmiféle átok, ő készen állt rá, hogy felugorjon, kirohanjon az előadóteremből, és soha többé vissza se nézzon. *Lélegezz lassan és nyugodtan, Nari, emlékeztette magát. Gyakorold a négylépéses légzéstechnikát! Beszív, kettő, három, négy, bent tart, kettő, három, négy, ki-fúj, kettő, három, négy, kitart, kettő, három, négy.*

Az előttük ülő egyik srác megböködte, és ezzel megzavarta a koncentrációját.

– Jól vagy? Miért veszed ilyen furán a levegőt? Szóljak a sulinővérnek?

Bár a nyugtató légvételek nem segítettek, a zavaró fiú megtette hatását.

– Minden oké. Köszönöm! – felelte Nari.

Az előadótermen kívül a folyosói lámpák is megrezzentek.

– Annyira vénségesek a villanyvezetékek ebben az épületben – panaszkodott az egyik tanárnő Shin mesternek. – Fel kéne újítani őket, mielőtt leég az egész iskola.

Shin mester megrázta a fejét, és jelentőségteljesen Nari felé nézett.

– Nincs azoknak a vezetékeknek semmi baja. Más gond lesz itt, ami miatt aggódok.

Most válik valóra a legrosszabb rémálmom, gondolta Nari. Az, hogy elkaptak azok az árnyékdémonok, és foglyul ejtettek a tükörvilágban, csak a kezdet volt...